

Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe

Deschideți-Mi, voi, cei ce stați în porți! Sunt Domnul! Vin iar cu zi de Paști încununată de cuvântul Meu care vă îmbrățișează din nou cu urarea cea pentru învierea Mea: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Tatăl Savaot Mă strânge la sân și Îmi mângâie trupul cel răstignit și înviat și Îmi spune că se apropie cu multul mângâierea Mea cea deplină. Îmi mângâie Tatăl trupul înrănit de cuie și de spini și de bici și Îmi sărută fața cea palmuită de iudei și de cei ce M-au răstignit, și Îmi spune așa:

– *Te mângâi, tată, Te mângâi, copil durut, că nu e mai mare durerea Ta ca a Mea. Eu sunt în Tine, precum Tu ești în Mine, și ranele Tale Îmi fac durere, dar n-am avut cum să fac altfel ca să-l fac pe om să-i fie milă de Tine și să se întoarcă la Noi omul. Așa cum Tu Te-ai întors din moarte la viață, așa să se întoarcă și omul, și să Ne mângâie omul cu venirea lui înapoi, Fiule mântuitor, și să Te mângâie pe Tine așa cum Te-a mângâiat tâlharul de pe cruce care s-a întors la Dumnezeu văzându-Ți durerea Ta cea pentru om și ranele Tale dumnezeiești. Mai mult ca el nimeni nu Te-a mângâiat când ai murit pentru om. Mai aproape ca el nu Ți-a fost nimeni în vremea când erai cel mai îndurerat cu trupul și cu duhul, Fiul Meu Cel scump. Ai fost plin de milă pentru om și l-ai primit la Tine chiar și când erai pironit pe lemnul crucii, și i-ai promis raiul și i l-ai dat odată cu învierea Ta și i-ai spus: «Astăzi vei fi cu Mine în rai».*

O, cât ai lucrat Tu în ziua cât ai stat în mormânt! Că Te-ai dus în locuința morților și le-ai dat la mulți sculare, că Te așteptau. Și Te-ai dus apoi să desfaci porțile raiului ca să intre cei înviați, și l-ai găsit pe tâlharul cel miluit pentru pocăința lui și pentru mângâierea pe care Ți-a dat-o el pe când erai pe cruce. El după ce și-a lăsat trupul pe cruce s-a dus la poarta raiului și aștepta acolo făgăduința Ta, iar Tu când ai venit cu crucea și ai deschis cu ea încuietorile puse de Tine după facerea omului și după căderea lui din rai, ai intrat apoi cu tâlharul cel mântuit și cu toți cei înviați, și apoi Te-ai dus la Tatăl să-I dai lucrarea împlinită, și apoi ai înviat. Eu, Tatăl, Te-am cuprins atunci și am plâns cu durere și cu bucurie și Te-am trimis în trup și Te-am dat încă să stai cu cei ce Te-au iubit din lume, și ai mai stat patruzeci de zile și iarăși ai venit acasă, și Mi-ai spus tot ce ai făcut, și iarăși am plâns Noi de durere și de bucurie pentru lucrarea mântuirii omului.

Erau zbuciumați toți ucenicii Tăi și toate ucenițele cât ai stat Tu în mormânt pecetluit cu pecetea cea omenească, iar Tu ardeai de dor pentru ei, și Te-ai ridicat cu trupul din mormânt, și iarăși ai venit la Mine ca să-Mi aduci spre binecuvântare trupul cel luat din Fecioară, trupul cu care Te-ai răstignit, și Eu l-am cuprins și l-am binecuvântat, și apoi Te-ai dus și ai pătruns la ucenici și le-ai dat pacea învierii, Fiule mântuitor. De atunci și până azi stai mereu pe pământ cu oamenii, și tot atât stai și cu Mine și cu cei sfinți care sunt în cele ce nu se văd. Dar iată, e greu cu omul de pe pământ ca să Ne iubească fără să Ne vadă, Fiule. O, ceea ce se vede nu este veșnic, dar nu vrea omul să priceapă această înțelepciune și să se îndrepte apoi spre Noi, Cei veșnici, Fiule îndurerat.

O, cum să nu plângem pentru om acum, la sfârșit de timp! Dacă ar mai fi timp, n-am plânge așa, dar Tu Te-ai întors de lângă Mine la om ca să vii apoi văzut, și să se vadă cu totul plinirea tainei lucrării Tale vreme de două mii de ani pentru salvarea omului. Tâlharul a avut timp pentru mântuire, că Tu erai în floare cu lucrarea cea mântuitoare a omului, dar acum, după două mii de ani de lucru al Tău, când timp nu mai este, că s-a sfârșit și el, ce să-i faci omului

care știe totul de Tine, fie el tâlhar sau drept? Iar cel ce știe totul de Tine și nu se scoală ca să stea viu, ce să-i mai facem la acela acum când timp nu mai este? Când tot omul știe pentru ce Te-ai lăsat Tu răstignit și nu se folosește de această taină a veacurilor toate, cum să mai facem și cu așa om, copilul Meu Cel durut de la om?

Iată ce Paști nou! Eu, Tatăl, și cu Tine, Fiul Meu Cel Unul născut din Mine, stăm în cuvânt înaintea poporului Nostru cel de la sfârșit de timp, înaintea Ierusalimului, că așa se cheamă poporul Domnului, poporul Duhului Sfânt se cheamă poporul Domnului. Te mângâi în mijlocul poporului sfânt, unde avem masa Noastră cea de la sfârșit de timp, Paștele Tău cel nou, Trupul și cuvântul Tău laolaltă în lucrare de nou Ierusalim așa cum nu este nicăieri pe pământ, Fiule iubit. O, unde Te mai dai Tu ca aici, Trup și cuvânt pe masă, Paști nou cu Tine și cu ucenicii Tăi de azi care Te au Trup și cuvânt mereu astăzi? O, învață-i să fie fierbinți, și tot așa să și lucreze unul peste altul cu Tine și cu cuvântul Tău, și să-și arate unii altora cât Te iubesc și cât Te au și cât Te dau dacă Te au. Învață-i, tată, că ești Învățător, fiindcă ai arătat Tu Însuși ce trebuie să facă omul, fiindcă ai făcut Tu. Învață-i, tată, și dă-le note și ascultă-i cât au învățat și cât au făcut și cât fac, că vine sfârșitul timpului când ei vor primi trofeul cel mare pentru că au învățat cu Învățător și au făcut ca Învățătorul lor Cel desăvârșit, făcându-se ucenici desăvârșiți ca și Învățătorul lor în tot lucrul și cuvântul Învățătorului. Amin.

O, copii scumpi ai Fiului Meu, desfaceți-vă pieptul ca să torn Eu, Tatăl, pe Fiul Meu, desăvârșit în voi, și să fiți voi râuri care curg din rai peste pământ și să adăpați pământul din râul vieții, din care voi beți după voia Tatălui și a Fiului, Care v-a ales pe voi mai înainte de întemeierea lumii ca să-I fiți fii la sfârșit de timp când se dau coroțele pentru toate veacurile. Vrea Tatăl și Fiul să încoroneze lucrarea veacurilor cu voi, iar voi să fiți coronița.

O, copii scumpi, faceți cerul și pământul să tresalte la glasul înțelepciunii voastre, care va rosti curând, curând, curând învierea făpturii. Eu, Tatăl Savaot, v-am dat cuvânt de mângâiere, cuvânt de înviere, că e sărbătoarea învierii Fiului Meu iubit, întru Care Eu M-am răstignit atunci când El S-a dat spre răstignire, căci Eu sunt în Fiul, din veac și până în veac. Toate durerile Lui le-am purtat, căci eram în El, iar în clipa când să-Și dea duhul pentru învierea făpturii, M-am tras din El o clipă numai, și apoi iar am fost cu El, căci El a înviat și S-a dat Mie cu trupul înviat, și iarăși am fost una desăvârșit.

O, e sărbătoarea Domnului cu voi pe pământ, și Tatăl vă mângâie pe voi ca să aveți voi mângâiere și să dați Tatălui și Fiului mângâierea pentru tot neamul omenesc care nu are ce să dea Domnului dacă nu are de la El. Vă mângâie Tatăl, fiilor. Mângâiați și voi în lături. Mângâiați, mângâiați, vă spune Tatăl. Mângâiați toată făptura, că vă așteaptă de șapte mii de ani făptura. Să audă cerul și pământul ce vă spune vouă Tatăl Savaot, Atotputernicul. Toată făptura vă așteaptă pe voi de șapte mii de ani, fiilor binecuvântați peste veacuri. Amin.

Ți-am mângâiat ucenicii, o, Fiule Emanuel. Voiesc să fie ei una în toate, precum suntem Noi una. De aceea i-am mângâiat Eu, Tatăl, în ziua Ta de Paști nou și de împărăție nouă a Ta cu ei după două mii de ani de la trupul Tău cel jerfit pentru viața lumii când Tu ai promis acest Paști nou ucenicilor Tăi de atunci, care stau acum la această masă a împărăției Tale la sfârșit de timp prin ucenicii cei mai mici ai Tăi și ai lor, căci cartea Ta și a lor e hrana lor lângă cartea Ta de azi, lângă cartea venirii Tale pe care Tu ai deschis-o și din care iei și dai până toată o dai.

O, M-am bucurat cu bucuria Ta în mijlocul lor, că Nouă Ne este tare dor de bucurie, tare dor de om, Fiule scump al Meu. Amin, amin, amin.

– Scump, o, Tată al Meu, că tot ce ai avut Tu, ai dat pentru salvarea omului de la moarte. Tu numai pe Mine Mă aveai, și eram scumpul Tău, și Te-ai voit întru Mine pentru toată salvarea omului și ai suferit în Mine pentru aceasta. Eu am fost tot ce ai avut Tu, tot prețul pe care l-ai dat omului pentru el însuși ca să Ți se aducă Ție omul.

O, fii ai oamenilor, iată de ce am venit Eu de la Tatăl iarăși, după două mii de ani, pe pământ cuvânt. Am venit ca să vă aduceți voi pe voi înșivă Tatălui. Am venit să vă strig și să vă

trag pe toți la Tatăl, căci așa le-am spus Eu ucenicilor Mei cât am stat pe pământ. O, faceți-vă ucenici ai Mei, fii ai oamenilor! Vreau să vă dau Tatălui, că El de aceea M-a trimis la voi. Deschideți-Mi ca să intru și să vă fac împărăția Mea. Din ușa cortului Meu cel sfânt de pe pământ vă chem și vă aștept să fiți, și să veniți apoi. Am masă caldă de Paști nou. Apropiati-vă de Domnul, că El stă cu un picior pe mare și cu unul pe pământ, și grăiește și spune că timp nu mai este, fiindcă s-a coborât împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și va împărăți cu ei în vecii vecilor, după cum este scris să fie așa.

Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Amin, amin, amin. Așa vă spune vouă Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit și a înviat ca să fie El viața și lumina oamenilor. Mă dau vouă înțelepciune de sus ca să aveți de sus. Luați de sus, din cer. La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă și la sfârșit cuvânt, căci Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el. Vă dau înviere duhurilor și trupurilor voastre, numai să voiți să luați. Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a și venit și că cei din morminte aud acest glas al Meu, și curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face și voi lucra învierea celor din morminte, și apoi înnoirea făpturii și întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou și veșnic între pământ și cer, căci cerul cel nou și pământul cel nou se vor îmbrățișa atunci pentru sărbătoarea veșniciei și a iubirii de veci. Amin.

Eu sunt râul vieții, și din gura Mea el curge și adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, și apoi sfârșesc să-l mai strig.

Iar voi, cei ce-Mi primiți cuvântul în grădină și, iarăși, voi, copii ai poporului Meu, luați duh de zi de înviere și dați din el oamenilor și le ziceți lor urarea cea adevărată: Hristos a înviat! Oamenii zic această urare unii altora în vremea lor de chef și de beții și de desfrânări și de risipiri ale vieții lor, și nu zic adevărat această urare. Cântați peste satul acesta cântările învierii, că voi sunteți ucenicii Mei, fiilor, fiindcă Eu sunt cu voi Trup și cuvânt. Amin.

Petrece cu Mine la voi mucenicul Gheorghe, și se bucură cu zi de Paști nou mucenicii care-l însoțesc pe el pentru sărbătoarea lui și a cetei mucenicilor, căci fiecare stă cu ceata lui. Luați din mistuitoarea lui iubire și purtați-o în voi, ca să ardă în voi și să se bucure el în mijlocul cetei de mucenici, căci cei sfinți de pe pământ sunt bucuria sfinților. Iată ce vă spune cel sărbătorit între mucenici:

– *Hristos a înviat! și zile de Paști nou cu voi în vecii vecilor, vă spunem noi, mucenicii din cerul cel nevăzut. Hristos a înviat! și cu bucurie mare și dulce să petreceți azi voi, popor al Domnului pe pământ. Fiți ascultători cu mare grijă, că Domnul v-a spus vouă să cântați peste sat cântările învierii, ca să vă știe satul de ucenici ai Domnului. Își cântă idolii unii altora cântările lor desfrânate, iar voi despicați cerurile în care stați și faceți-vă auziți peste acest pământ binecuvântat prin voi, cei de la mijloc. Eu am mărturisit pe Hristos cu tot sufletul și duhul și trupul meu. Așa și voi să lucrați, căci calea pe care sunteți voi așezați de Domnul e cale cu mare curățenie de suflet și de duh și de trup, că e calea venirii Domnului, și voi sunteți calea aceasta, și Domnul vine pe ea. Nimeni din voi să n-o rupă, să n-o păteze, să n-o slăbească nimeni, căci cum vă e duhul, așa trebuie să vă fie și trupul și sufletul. Duhul și sufletul și trupul vostru să însemne Hristos. Aceasta vă spun eu din ceata mucenicilor în zi de Paști nou și de înviere peste făpturi. Fiți veșnici, iar cei veșnici sunt fără de păcat în veci de veci. Lucrați cerul peste voi și între voi, că voi sunteți calea pe care vine Domnul, cerul în care Domnul coboară pe pământ ca să fie cu oamenii. Și iar vă spun și vă salut cu cerescul imn al sărbătorii Paștelui Domnului: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.*

– Iar Eu, Domnul Cel înviat și sărbătorit în mijlocul vostru mereu, vă rog, cu duhul plin de dor, învățați iubirea împărăției cerurilor cu multul, ca să fiți sănătoși în toate, fiilor scumpi. Toate cele dulci vin peste voi de la lucrarea împărăției cerurilor, și de la ea în mijlocul vostru vine

curând, curând ridicarea celor din morminte, și apoi sărbătoarea cea mare a cerului nou și a pământului nou, în sărbătoare de Duh Sfânt peste pământ. Amin.

Vă îmbrățișez și vă strâng cu iubire și cu zile de Paști, fiilor. Te strâng la pieptul Meu cel rănit de ranele răstignirii și de dor, poporul Meu. Îți iau mânuțele și ți le pun peste ranele Mele ca să Mă mângâi și să Mă vadă îngerii și sfinții ce fac cu tine și ce ești tu pentru Mine. Îți iau și inimioara, copilul Meu de azi, și o pun pe ranele Mele pline de dor ca să te umplu și să-Mi dai, că vreau să Mă bucur de la tine și vreau să se bucure făptura de tine, copilul Meu și rodul Meu cel de azi.

Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce-ți salut iubirea și credința cu vestea cea care s-a purtat între ucenicii Mei după învierea Mea. Amin.

Vă salută ucenicii Mei și ucenițele Mele de atunci, o, fiilor de acum, și vă spun și ei:

– *Hristos a înviat! pentru că ne-a iubit. Iar voi, cei de azi, mai mult ca noi să-L iubiți, ca să vină clipa întâlnirii dintre noi și voi în chip descoperit. Vă salutăm cu duhurile pline de dor și de fior și vă așteptăm să sfârșiți lucrul tainei Domnului, și vom gusta laolaltă apoi ziua cea mare și dragostea ei cea pentru noi și pentru voi, cei ce suntem ucenici ai Lui. Amin, amin, amin.*

– Iar Eu, Domnul, îmbrățișez în aceeași cuprindere pe ucenicii cei de atunci și pe cei de azi și Mă bucur înaintea Tatălui și le spun lor: Pace vouă, ucenicilor! Peste cei de atunci și peste cei de acum Eu spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, ucenicilor! Amin, amin, amin.

23-04/06-05-2002